

Artikel 7.

1. Arbejdsgiveren skal opbevare og holde tilgængelig for Arbejdstilsynet enten Lægeattesten for Egnethed til Beskæftigelse eller Arbejdstilladelsen eller Arbejdsbogen, der viser, at der ikke af lægelige Grunde er noget i Vejen for Beskæftigelse, alt efter de nationale Love eller administrative Forskrifter.

2. De nationale Love eller administrative Forskrifter skal fastsætte de øvrige Arter af Tilsyn, som skal anvendes for at sikre, at nærværende Konvention bliver nøje gennemført.

2. Del. Særlige Bestemmelser for visse Lande.

Artikel 8.

1. Hvor det drejer sig om en Medlemsstat, hvis Territorium omfatter store Strækninger, hvor den kompetente Myndighed paa Grund af det paagældende Omraades ringe Befolkningstæthed eller dets Udviklingsstadium anser Konventionens Bestemmelser for praktisk uigennemførlige, kan den paagældende Myndighed undtage disse Omraader fra Konventionens Anvendelse enten i Almindelighed eller med de Undtagelser, som den anser for hensigtsmæssige, for saa vidt angaar særlige Virksomheder eller Arter af Beskæftigelse.

2. Enhver Medlemsstat skal i sin første aarlige Rapport om Gennemførelsen af nærværende Konvention, som afgives i Henhold til Artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations Statut, angive de Omraader, med Hensyn til hvilke den paatænker at bringe nærværende Artikels Bestemmelser i Anvendelse, og ingen Medlemsstat maa efter at have afgivet sin første aarlige Rapport bringe nærværende Artikels Bestemmelser i Anvendelse paa andre end de saaledes angivne Omraader.

3. Enhver Medlemsstat, der bringer nærværende Artikels Bestemmelser i Anvendelse, skal i de senere aarlige Rapporter angive de Omraader, med Hensyn til hvilke den giver Afkald paa Retten til at bringe nærværende Artikels Bestemmelser i Anvendelse.

Artikel 9.

1. Enhver Medlemsstat, som ikke forud for Tidspunktet for Vedtagelsen af Love eller administrative Forskrifter, der muliggør Ratifikation af nærværende Konvention, havde Love eller administrative Forskrifter vedrørende Lægeundersøgelse for Egnethed til Beskæftigelse af Børn og unge Mennesker i Industrien, kan ved Afgivelse af en Erklæring, der medfølger dens Ratifikation, fastsætte en lavere Alder end de i Artiklerne 2 og 3 foreskrevne 18 Aar, men i intet Tilfælde under 16 Aar, og en lavere Alder end de i Artikel 4 foreskrevne 21 Aar, men i intet Tilfælde under 19 Aar.

2. Enhver Medlemsstat, som har afgivet en saadan Erklæring, kan til enhver Tid annullere Erklæringen ved Afgivelsen af en ny Erklæring.

3. De Medlemsstater, som har afgivet en Erklæring i Henhold til nærværende Artikels Stk. 1, skal hvert Aar i deres aarlige Rapporter om Gennemførelsen af nærværende Konvention anføre, i hvilket Omfang der er sket Fremskridt med Henblik paa den fuldstændige Gennemførelse af Konventionens Bestemmelser.

Artikel 10.

1. For saa vidt angaar Indien finder de i 1. Del af nærværende Konvention indeholdte Bestemmelser Anvendelse med de i nærværende Artikel anførte Modifikationer:

- (a) de nævnte Bestemmelser gælder for alle Territorier, der er undergivet den indiske Lovgivningsmagt;
- (b) Udtrykket »industriel Virksomhed« omfatter
 - (i) Fabrikker i den i den indiske Fabriklov angivne Betydning;
 - (ii) Miner i den i den indiske Minelov angivne Betydning;
 - (iii) Jernbaner;
 - (iv) enhver Beskæftigelse, der falder ind under Loven om Beskæftigelse af Børn af 1938;
- (c) Artiklerne 2 og 3 finder Anvendelse paa Børn og unge Mennesker under 16 Aar;
- (d) i Artikel 4 indsættes 19 Aar i Stedet for 21 Aar;
- (e) Artikel 6, Stk. 1 og 2, gælder ikke for Indien.

2. Bestemmelserne i nærværende Artikels Stk. 1 kan ændres ved følgende Fremgangsmaade:

- (a) Den internationale Arbejdskonference kan paa et Møde, hvor Sagen staar paa Dagsordenen, med $\frac{2}{3}$ Majoritet vedtage Ændringsforslag til nærværende Artikels Stk. 1;